

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Dömös Erzsébet ügyvéd által képviselt felperesnek a felülvizsgálati eljárásban a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 22.P.94.072/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 56.Pf.634.249/2008/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 382.200 (Háromszáznyolcvankettőezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. január 5-én Budapesten a metró lépcsőjén balesetet szenvedett, amikor az előtte lévő utas hátraesett és ennek következtében a felperes a mozgólépcsőre esve megsérült. Ezt követően a felperes gerincét megröntgenezték, de traumás eredetű jelet nem találtak, csak zúzódásokat. A 2001. január 30-i és a 2002. február 27-i vizsgálatok már súlyos gerincelváltozást, a 2002. május 10-i MR vizsgálat pedig porckorongsérvet állapított meg, az orvosok műtéti kezelést nem javasoltak. A felperest 1997. október 29-én, majd 2001 júniusában és 2003 júniusában III. csoportú rokkanttá nyilvánították magasvérnyomás, depresszió, pajzsmirigy túlműködés, baloldali csukló-alagút tünetegyüttes, elhízás miatt. A felperes mozgásképességéről 2002. október 2. napján szakvélemény készült, amely súlyos kétoldali csípőízületi kopást, háti és ágyéki gerinc kisízületi kopást, nyaki gerincelfajulást, nyakrándulás utáni állapotot állapított meg. A balesetet követően kialakult egészségi állapota miatt a felperes gondozásra, segítségre szorul, lakását részben átalakíttatta, gépkocsiját kicserélte, fájdalmai miatt különböző fájdalomcsillapító szereket használ.

Az alperes felelősségbiztosítója és a felperes által 2001. május 8-án kötött egyezés alapján a felperesnek 450.000 forintot fizetett ki, majd a 2003 januárjában bejelentett igény alapján további 1.500.000 forintot.

A felperes a keresetében a további vagyoni kárai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A felperes 2004. október 14. napjától havi 113.000 forint járadékot, 29.400 forint egyszeri gyógykezelési költséget, 180.200 forint lakás átalakítási költséget és 4.420 forint egyszeri úszásoktatási költséget igényelt. A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes a limitösszeg kimerülése folytán nem fizetett 2004. október 15-e után kártérítést és nem azért, mert a felperes ettől kezdve már meggyógyult volna. A baleset a felperes állapotát rosszabbította és a károsodás álláspontja szerint továbbra is fennáll, ezért a kártérítésre igényt tarthat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a baleset és a felperes 2004. október 15-e óta felmerült kárai között az okozati összefüggés nem bizonyított. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény azt igazolja az elsőfokú ítélet szerint, hogy a felperes gerincbetegsége 2004. október 14-e után nem a baleset során ért ütés miatt romlott, hanem a felperes saját sorsú betegsége folytán, amelyet a baleset rosszabbított ugyan, de a hatás csak körülbelül fél évig állhatott fenn.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperest 213.600 forint vagyoni kár, 2004. október 14-től havi 113.200 forint járadék és ennek kamatai, továbbá a perköltség megfizetésére kötelező döntés meghozatalát kérte. A felperes szerint az eljáró bíróságok a szakértői véleményben foglaltakat tévesen értékelték aggálytalannak és figyelembe kellett volna venni, hogy a balesetet megelőzően a felperesnek a gerincével kapcsolatban semmilyen érzékelhető betegsége nem volt, amit a háziorvosi kezelőlapok és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Orvosszakértői Intézet 1998 októberében kelt szakvéleménye is alátámaszt. A SOTE Ortopédiai Klinika Gerincgyógyászati és Rehabilitációs Osztályának 2002. április 16-án kelt ambuláns lapja pedig azt rögzíti, hogy a háti panaszok hátterében a korábbi elesés következtében a Th. V-VI. csigolyák magasságában látható elváltozás van. Mindebből a felperes szerint az következik, hogy a 2001. január 5-i baleset a természetes betegséget nem súlyosbította, hanem kiváltotta. A felperes kérte a fellebbezésében, illetőleg a 2009. január 19-i érdemi ellenkérelmében foglaltak figyelembevételét is. Kiemelte továbbá a jogerős ítéletben hivatkozott 2004. októberi időpont tekintetében azt, hogy az nem a gyógyulás időpontja, hanem azért vált jelentőssé, mert eddig az időpontig rendezte a biztosító a kárt. Az orvosszakértői vélemény a felperes szerint nem aggálytalan

tekintettel arra, hogy a természetes okú betegség kialakulására hosszú időt állapít meg, míg a baleset előtti vizsgálatok a betegség kialakulását nem bizonyították, így tehát rövid idő alatt erre nem is volt lehetőség.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Hivatkozott arra, hogy az 1998. októberi szakvéleményt nem tartja ellentmondásosnak a perbeli szakvélemény megállapításaival, egy betegség pedig nemcsak akkor minősíthető annak, ha panaszt okoz, illetőleg ha már diagnosztizálták és kezelésre szorul. A 2002. április 16-i ambuláns lap nem azt tartalmazza, hogy az elesés következtében kialakult elváltozás látható, hanem azt, hogy az elesésnek megfelelően kialakult „gibbus” észlelhető. Az alperes szerint a felperes minden kárát már kielégítette, ezért a kereset alaptalan.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes nem jelölte meg pontosan azt a jogszabályt, amelyet álláspontja szerint a jogerős ítélet sért, de a kérelem tartalmából megállapítható, hogy a jogerős ítéletet megalapozatlannak tartja. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértése folytán a megalapozatlanság akkor állapítható meg, ha a bíróság a tényállást kellően nem tárta fel, illetőleg a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, vagy a megállapított tényállás iratellenes megállapításokat, logikai ellentmondásokat tartalmaz. Az adott esetben a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okok miatt ezek egyike sem állapítható meg.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperest a 2001. január 5-i baleset folytán károsodás érte és emiatt kárai keletkeztek. A 2001. május 8-i megállapodás alapján a felperes 450.000 forint kártérítést kapott. A felperes jogi képviselőjének 2004. október 12-i levele azt tartalmazza, hogy a további 1.500.000 forint kifizetésével a baleset napjával kezdődően a „jelen nyilatkozat megtételének napjáig” a felperesnek valamennyi vagyoni és nem vagyoni kára kielégítést nyert. Erre tekintettel a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy van-e a felperesnek a 2004. októberi nyilatkozatot követően olyan károsodása, amely a balesettel okozati összefüggésben áll és nincs szó arról, hogy a bíróság ezt az időpontot a felperes gyógyulása napjának tekintette volna. Miután ennek elbírálása elsődlegesen orvos-szakmai kérdés, a bíróság helyesen igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be, a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételekre tekintettel az igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson is meghallgatta. A bíróság

nyilatkoztatta a szakértőt az alperes által becsatolt 2003. november 15. napján kelt, dr.U.T. által készített vélemény megállapításai körében is. A jogerős ítélet indokolásában a bíróság helyesen tartotta az igazságügyi orvosszakértői véleményt aggálytalannak, mert nem maradtak olyan orvosi megállapítások, amelyek a becsatolt orvosi iratokban foglaltakkal ellentétben állnának. Mindenekelőtt az alperes helyesen hivatkozik arra, hogy egy betegség korábbi kialakulása tényének megállapítását az nem zárja ki, hogy a balesetet megelőzően azt még nem diagnosztizálták, különösen akkor, ha a korábbi orvosi vizsgálatok célirányosan nem is ezzel a betegséggel kapcsolatosak voltak. Egyes betegségek hosszú idő alatt kialakulhatnak úgy is, hogy a betegnek éveken keresztül panaszokat nem okoznak. Az igazságügyi orvosszakértő a rendelkezésre álló összes orvosi irat ismeretében és annak elemzésével egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a felperesnél a képalkotó vizsgálatok során olyan degeneratív - nem sérüléses vagy gyulladásos folyamat miatt kialakult - kopásos gerincbetegséget állapítottak meg, amely hosszú idő alatt alakult ki. Az pedig, hogy panaszt a felperesnek a baleset előtt nem okozott, nem jelenti, hogy a gerince egészséges volt. A képalkotói vizsgálatok alapján megállapított tényekből következően a felperes a felülvizsgálati kérelmében alap nélkül hivatkozott arra, hogy betegségét a baleset váltotta ki, és nem helytálló a hivatkozása a tekintetben sem, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok megkérdőjelezzik a betegség korábbi kialakulásának lehetőségét. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény ugyancsak egyértelmű megállapítást tartalmaz a tekintetben, hogy a baleset nem vitásan meggyorsította a saját kór okú betegség tüneteinek jelentkezését, azonban 2004-ben a betegség alakulásában a balesetnek már nem volt közvetlen szerepe. Miután a kereset alapján a bíróságnak éppen a 2004 októberétől meglévő állapot és a baleset közötti összefüggést kellett vizsgálnia és ezt az összefüggést az orvosszakértői vélemény kizárta, a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes keresetét.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes úgy nyilatkozott, hogy jogtanácsosi munkadíjra a felülvizsgálati eljárásban nem tart igényt, ezért az alperes perköltségéről rendelkezni nem kellett; a le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. február 4.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő
HM